

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Шумен, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IX-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Димитър П. Димитров

при участието на секретаря Татяна Б. Тодорова
като разгледа докладваното от Димитър П. Димитров Гражданско дело № 20233630101095 по описа за 2023 година

Производството е образувано по иск, с правно основание чл. 135, ал. 1 ЗЗД, от „Мото-Пфое“ ЕООД гр. София, против Р. Н. А. и С. Ф. Х., за прогласяване по отношение на ищеца, недействителността на разпоредителна сделка, между длъжника Р. Н. А., с ЕГН ***** от една страна, като дарител и С. Ф. Х., с ЕГН ***** от друга страна, като надарен, обективирана в НА *** г., по описа на Нотариус *** *** № 709 НК, за дарение на 1/20 ид. ч. от ПИ в землището на с. Н., общ. Шумен.

Ищецът обосновава исковата си претенция твърдейки, че с Поръчка № 1/21.01.2008 г. - неразделна част към Договор № 32553 за финансов лизинг с опция за прехвърляне правото на собственост, като лизингодател се задължил да предостави на ответника Р. Н. А., предварително избран и поръчан автомобил, срещу задължението да плаща определени лизингови вноски, както и всички допълнителни плащания договорени между страните и такива произтичащи от ползването на автомобила. Поради неизпълнение лизингополучателят натрупал задължения в размер на 10 054.37 лева с ДДС. За събиране на вземанията си ищцовото дружество подало Заявление по чл. 410 ГПК за издаване на заповед за изпълнение пред Районен съд - гр. Варна,

по което било образувано ЧГД № 11434/2011 г. Длъжникът не възразил срещу издадената Заповед за изпълнение и на 03.11.2011 г. районният съд издал в полза на ищцовото дружество Изпълнителен лист, въз основа на който било образувано ИД № 20118400401008, по описа на ЧСИ М. Ц., рег. № 840 КЧСИ, с район на действие СГС. В последствие дело било образувано и при ЧСИ С. Д. под номер 20187180400348, като към момента на подаване на настоящата молба длъжникът все още не бил платил изцяло дължимите суми по изпълнителното дело.

На 03.05.2023 г., с НА *** г. на Нотариус *** *** № 709 НК, вписан като акт № 48, том 8, дело № 1552/2023 г. на Службата по вписвания към АВ, ответникът Р. А.а дарил на ответницата С. Х. собствени 1/20 ид. ч. от ПИ в землището на с. Н., общ. Шумен. Ищецът намира, че към момента на извършването на сделката ответникът Р. А. знаел, както за възникналите задължения към ищцовото дружество, така и за образуваното срещу него ИД, по което многократно са му връчвани книжа, в това число ПДИ и Съобщение за налагане на запори на МПС, които са получени от неговата съпруга Ася А.а, със задължението да му ги предаде. Моли съдът да постанови решение, с което да обяви за недействително спрямо ищцовото дружество дарението направено от длъжника Р. Н. А. на 1/20 ид. ч. от посочения по-горе недвижим имот, прехвърлен на втория ответник С. Ф. Х. с НА за дарение на недвижим имот № 171, том III, рег. № 10217, дело № 373 от 2023 г. на Нотариус *** *** № 709 НК, вписан като акт № 48, том 8, дело № 1552/2023 г. на Службата по вписвания към АВ. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Р. А., чрез назначения му особен представител, подава писмен отговор. Намира исковата молба за допустима, но неоснователна. Твърди, че липсват два от елементите на фактическия състав на чл. 135, ал. 1 ЗЗД, а именно: извършено правно действие от длъжника, с което уврежда кредитора, както и субективния елемент - знание на длъжника, че с това действие уврежда интересите на кредитора. Не претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата С. Ф. Х., уведомена лично, не подава писмен отговор на исковата молба, не е изразила становище по допустимостта и съществуването на предявените искове; по обстоятелствата, на които се основават; не е изложила възражения срещу исковите претенции и

обстоятелствата, на които същите се основават, както и не е посочила доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях, не е представила писмени доказателства, с които разполага. На основание чл. 133 ГПК и предвид липсата на данни по делото, че пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства, по смисъла на цитирания текст, съдът приема, че е загубила възможността да упражни тези си права в хода на предстоящото разглеждане на спора.

В открито съдебно заседание ищецът не изпраща представител. Подава молба рег. № 4671/21.03.2024 г., по описа на РС Шумен, с която поддържа иска като излага доводи по същество. Процесуалният представител на ответника Р. Н. А. поддържа оспорването на иска. Ответницата С. Ф. Х., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа следното:

От приет по делото и неоспорен Изпълнителен лист от 3.11.2021 г. /л. 7/ се установява, че е издаден по ЧГД № 11434/2011 г., по описа на РС – Варна, срещу ответника Р. Н. А., който е осъден да плати на ищеца, по Договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост, сумата 10054.37 лева, както следва: 2129.85 лева - вземане за застраховка „Каско”; 33.17 лева - данък ПС за 2010 г.; 4856.60 лева - неустойка за забава за периода 06.03.2009 г.-31.01.2010 г.; 3034.75 лева - неустойка за предсрочно прекратяване на договора, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от 18.05.2011 г. до окончателното плащане, както и съдебно-деловодни разноски в размер на 201.08 лева - държавна такса.

С Молба рег. № 12748/25.06.2011 г., по описа на ЧСИ М. Ц., рег. № 840, с район на действие гр. София, /л. 8/ ищецът е поискал образуване на изпълнително дело срещу Р. Н. А. за сумата по Изпълнителен лист издаден по ЧГД № 11434/2011 г., по описа на РС – Варна.

С Молба рег. № 8755/07.08.2018 г., по описа на ЧСИ С. Д. с район на действие гр. Варна /л. 9/ ищецът е поискал образуване на изпълнително дело срещу Р. Н. А. за сумата от 10 054.37 лв. - парично вземане по Договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг, законната лихва

от 18.05.2011 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 201.08 /двеста и един лева и осем стотинки/ лева - държавна такса.

Със Съобщение, изх. № 12887/13.08.2018 г., по описа на ЧСИ С. Костова – Д. /л. 12/, Р. А., е уведомен за образуваното ИД № 20187180400348/13.08.2018 г., което е удостоверено с приета и неоспорена по делото Разписка от 14.09.2018 г. /л. 13/, с посочен получател А. Й. А.а – съпруга.

Със Съобщение, изх. № 14562/07.09.2018 г., по описа на ЧСИ С. Костова Д. /л. 14/, връчено с Известие за доставка /л. 14/ с посочен получател Ася А.а – съпруга, Р. Н. А. е уведомен за налагане на запор върху лек автомобил „Фиат Дукато“ с ДК № В 66 81 НК и лек автомобил БМВ Х 5 с ДК № В 17 48 ВХ.

С НА № 171, том III, рег. № 10217, дело № 373/03.05.2023 г., по описа на Нотариус *** *** № 709 НК, вписан като акт № 48, том 8, дело № 1552/03.05.2023 г., на Службата по вписвания към АВ /л. 16/, Р. Н. А., представляван от Д. Е.Р., дарява на С. Ф. Х. 1/20 ид. ч. от недвижим имот находящ се в землището на село Н., общ. Шумен, местност „***“, с идентификатор 52132.40.9. (петдесет и две хиляди сто тридесет и две, точка, четиридесет, точка, девет) по КК и КР одобрени със Заповед № РД-18-14/10.05.2007 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ 8001 кв. м. (осем хиляди и един квадратни метра), трайно предназначение на територията - Земеделска, начин на трайно ползване - Нива, категория на земята 3 (трета), при съседни поземлени имоти с идентификатори: 52132.40.24, 52132.40.11, 52132.40.10, 52132.40.4, 52132.40.8, а съгласно акта за собственост представлява: Посевна площ от 8002 дка (осем декара и два квадратни метра), трета категория, местност „***“, имот № 040009 (четиридесет хиляди и девет) по плана за земеразделяне, при граници: имот № 000434 - полски път, имот № 040008 - посевна площ, имот № 040004 - посевна площ, имот № 040010 - посевна площ, имот № 040011 - посевна площ.

По делото са приети Скица на поземлен имот с идентификатор 52132.40.9 /л. 28а/ и Удостоверение /л. 29/, от която се установява, че данъчната оценка на имота е 1 117.34 лева.

Представени са и други неотнормирани към предмета на правния спор писмени доказателства.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени по реда на чл. 235, ал. 2 вр. чл. 12 ГПК, като съобрази доводите на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, съдът намира за установено от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата чл. 135, ал. 1 ЗЗД, кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако при извършването им последният е знаел за увреждането. Правен интерес от предявяване на иск по чл. 135 ЗЗД е налице, когато с правно действие длъжникът намалява имуществото си, с което се осуетява удовлетворяване вземането на кредитора. Основателността на иск по чл. 135, ал. 1 ЗЗД е предпоставено от установяване, при условията на пълно и главно доказване, от ищеца: 1/качеството кредитор; 2/извършено правно действие от длъжника, с което уврежда кредитора, както и 3/субективния елемент - знание на длъжника, че с това действие се уврежда интересите на кредитора, като при възмездна сделка ищецът следва да докаже и знанието за увреждане на кредитора у третото лице, с което длъжникът е договарял – арг. чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД.

Ищецът по иск с правно основание чл. 135, ал. 1 ЗЗД, за да има качество „кредитор“, следва да разполага с вземане срещу ответника, възникнало преди датата на правното действие, което се оспорва с иска. В процесния случай от доказателствата по делото еднозначно се установява, а и страните не спорят, че ищецът „Мото-Пфое“ ЕООД гр. София, има качеството на кредитор по отношение на ответника Р. Н. А., което е придобил със сключването на Договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост, което обстоятелство се установява от издадения по ЧГД № 11434/2011 г., по описа на РС – Варна, Изпълнителен лист от 3.11.2021 г., с който Р. Н. А. е осъден да плати на ищеца сумата 10054.37 лева. Следователно Качеството кредитор за ищеца е възникнало преди 03.05.2023 г. - разпоредителна сделка за дарение на идеални части от недвижим имот. Правото на кредитора да иска обявяването за недействителни спрямо него увреждащите го актове на длъжника е предпоставено от наличието на действително вземане, което в случая е изискуемо и ликвидно. Ответникът не е представил доказателства към настоящият момент вземанията на лизингодателя да са погасени.

Налице и втората предпоставка за уважаване на иска - наличието на разпоредително действие или сделка, както и увреждащият му характер – ответникът длъжник е намалил имуществото си. Разпоредителната сделка, обективирана в НА *** г., по описа на Нотариус *** *** № 709 НК, вписан като акт № 48, том 8, дело № 1552/03.05.2023 г., на Службата по вписвания към АВ, за дарение на идеални части от процесния недвижим имот, уврежда ищеца, тъй като чрез нея ответникът обективно е намалил имуществото си. В този смисъл възражението на особения представител на ответник, че Р. Н. А. разполага с достатъчно имоти е неоснователно. Трайна е и практиката на ВКС, която настоящият съд възприема, че съобразно разпоредбата на чл.133 ЗЗД за общо обезпечение вземането на кредитора служи цялото длъжниково имущество, поради което право на кредитора е да избере начина, по който да се удовлетвори от това имущество.

Субективният елемент е знание за увреждането на кредитора. В хипотезата на иск с правно основание чл. 135, ал. 1 ЗЗД, при възмездна сделка на доказване подлежи знанието за увреждане на кредитора, както у длъжника така и у третото лице. Според практиката на ВКС, знанието на длъжника за увреждането на кредитора произтича от съществуването на негово задължение, което не е удовлетворено, поради което субективният елемент е установен винаги, когато длъжникът знае, че има кредитор, като увреждащо действие е всеки правен акт, с който се засягат правата на кредитора. В случая към датата на процесната дарствена разпоредителна сделка ответникът Р. Н. А. е знаел, че лизингодателят - ищец е негов кредитор, тъй като с две съобщения е бил уведомен за образуваното срещу него ИД № 20187180400348/13.08.2018 г., по описа на ЧСИ С. К. – Д.. Несъмнено е, че след извършената сделка на дарение от ответника, активите на имущество му, от което ищецът би могъл да се удовлетвори са намалели, което е довело до увреждане на кредитора. Следователно, по отношение знанието на длъжника за увреждащото действие, като правнорелевантен факт за основателността на иска, съдът намира за доказано от ищеца. Знанието на третото лице, в чиято полза е извършено разпоредителното действие, се изразява в знание, че контрагентът му има дългове и че с извършената сделка длъжникът уврежда кредитора си. Както би посочено по – горе само ако увреждащото действие е възмездно има изискване за знание на третото лице, съдоговорител на длъжника. Ако увреждащото действие е безвъзмездно знанието на третото

лице, съдоговорител на длъжника е без значение за правото по чл. 135, ал. 1 ЗЗД. Следователно при безвъзмездна сделка, както е в настоящия случай, т. к. сделката е безвъзмездна, знание у третото лице за увреждане на кредитора не се изисква. В този смисъл възражението на особения представител на ответника Р. Н. А. за липса на знание у третото лице, съдоговорител на длъжника за увреждането на кредитора, е неоснователно.

Предвид изложеното настоящият състав на ШРС намира претенцията на ищеца за основателна, поради което следва да се уважи, като се обяви по отношение на „Мото-пфое“ ЕООД, с ЕИК 000646811, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Сливница“ № 444, за недействително дарственото разпореждане в частта на 1/20 ид.ч. от ПИ с идентификатор 52132.40.9 (петдесет и две хиляди сто тридесет и две, точка, четиридесет, точка, девет) по КК и КР на с. Н., общ. Шумен, одобрени със Заповед № РД-18-14/10.05.2007 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес: общ. Шумен, с. Н., местност „***“, с площ 8001 кв. м. (осем хиляди и един квадратни метра), трайно предназначение на територията - Земеделска, начин на трайно ползване - Нива, категория на земята 3 (трета), при съседни поземлени имоти с идентификатори: 52132.40.24, 52132.40.11, 52132.40.10, 52132.40.4, 52132.40.8, а съгласно акта за собственост представлява: Посевна площ от 8002 дка (осем декара и два квадратни метра), трета категория, местност „***“, имот № 040009 (четиридесет хиляди и девет) по плана за земеразделяне, при граници: имот № 000434 - полски път, имот № 040008 - посевна площ, имот № 040004 - посевна площ, имот № 040010 - посевна площ, имот № 040011 - посевна площ, извършено от ответника Р. Н. А. в полза на ответницата С. Ф. Х., обективизирано в НА *** г. на Нотариус *** *** № 709 НК, вписан като акт № 48, том 8, дело № 1552/2023 г. на Службата по вписвания към АВ.

При този изход на делото пред първата инстанция, искането на ищеца за присъждане на разноските, за което има приет списък по чл. 80 ГПК /л. 99/ е основателно. Ищецът претендира общо 2425 лв., от които 1900 лева – адвокатско възнаграждение: 1500 лева по исковото и 400 лева по обезпечителното производства, по които е предявено възражение за прекомерност.

От особения представител на ответника своевременно е направено

валидно възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК, съгласно която разпоредба съдът може, по искане на насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските, в частта за платено възнаграждение на адвокат, ако то се явява прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, но не по – малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 ЗА, която разпоредба препраща към Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В процесния случай, в съответствие с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималния размер на възнаграждението възлиза на 1304.12 лв.. От друга страна обаче Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения не съответства на правото на ЕС, поради което не следва да се прилага. Посочените в Наредбата размери на адвокатски възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при служебно определяне на възнаграждения за процесуално представителство, но без да са обвързващи за съда. Тези размери, както и приетите за подобни случаи възнаграждения в Наредбата за задължителната правна помощ, подлежат на преценка от съда с оглед цената на предоставените услуги, като от значение следва да са видът на спора, интересът, видът и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото – в този смисъл Опр. № 50015/16.02.2024 г. ТД № 1908/2022 г., 1 т. о. на ВКС.

Съдът, след преценка на правната и фактическа сложност на настоящия спор, както и, че от образуване на делото, до приключване на устните състезания е проведено едно открито съдебно заседание и то без участие на процесуалния представител на ищеца, намира, че платеното възнаграждение за представителство в първоинстанционното производство, е прекомерно. Ето защо, възражението на ответната страна се явява основателно, поради което следва адвокатското възнаграждение на ищцовата страна да бъде определено в размер на 400 лв. по исковото производство, съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за задължителната правна помощ и в размер на 200 лв. по обезпечителното производство, съобразно разпоредбата на чл. 26 от Наредба за заплащането на правната помощ или общо 600 лева, при което ответниците следва да бъдат осъдени да платят на ищеца разноски в общ размер на 725 лв. /470 лв. исково производство и 255 лв. по обезпечително производство/ лева, на основание

чл. 78, ал. 1 ГПК, като ответникът Р. Н. А. следва да бъде осъден да плати на ищеца и направените разноски за особен представител в размер на 400 лв.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

Обявява за недействителен по отношение на „Мото-пфое“ ЕООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Сливница“ № 444, Договор за дарение на 1/20 ид. ч. от ПИ с идентификатор 52132.40.9 (петдесет и две хиляди сто тридесет и две, точка, четиридесет, точка, девет) по КК и КР на с. Н., общ. Шумен, одобрени със Заповед № РД-18-14/10.05.2007 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес: общ. Шумен, с. Н., местност „***“, с площ 8001 кв. м. (осем хиляди и един квадратни метра), трайно предназначение на територията - Земеделска, начин на трайно ползване - Нива, категория на земята 3 (трета), при съседни поземлени имоти с идентификатори: 52132.40.24, 52132.40.11, 52132.40.10, 52132.40.4, 52132.40.8, а съгласно акта за собственост представлява: Посевна площ от 8002 дка (осем декара и два квадратни метра), трета категория, местност „***“, имот № 040009 (четиридесет хиляди и девет) по плана за земеразделяне, при граници: имот № 000434 - полски път, имот № 040008 - посевна площ, имот № 040004 - посевна площ, имот № 040010 - посевна площ, имот № 040011 - посевна площ, сключен с НА *** г. на Нотариус *** № 709 НК, вписан като акт № 48, том 8, дело № 1552/2023 г. на Службата по вписвания към АВ, между длъжника Р. Н. А., с ЕГН ***** и адрес: гр. В., *** и С. Ф. Х., с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр. Н. П., ***, на основание чл.135, ал.1 ЗЗД.

Осъжда Р. Н. А., с ЕГН ***** и адрес: гр. В., *** и С. Ф. Х., с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр. Н. П., ***, да платят на „Мото-пфое“ ЕООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Сливница“ № 444, направени пред първа инстанция разноски в размер на 725 (седемстотин двадесет и пет) лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК

Осъжда Р. Н. А., с ЕГН ***** и адрес: гр. В., *** да плати на „Мото-пфое“ ЕООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Сливница“ № 444, сумата 400 (четиристотин) лв. разноски за особен представител, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Шумен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____